Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

20. prosince 2017 *

„Kasační opravný prostředek – Nařízení (ES) č. 834/2007 – Produkce a označování ekologických produktů – Nařízení (ES) č. 889/2008 – Prováděcí nařízení (EU) č. 1358/2014 – Právní zájem na podání žaloby – Pojem ‚osobní prospěch' "

Ve věci C-268/16 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 13. května 2016,

Binca Seafoods GmbH, se sídlem v Mnichově (Německo), zastoupená H. Schmidtem, Rechtsanwalt,

navrhovatelka,

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zastoupená A. Lewisem a G. von Rintelenem, jakož i K. Walkerovou, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, C. Vajda, E. Juhász (zpravodaj), K. Jürimäe a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. března 2017,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. června 2017,

vydává tento

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se společnost Binca Seafoods GmbH (dále jen „Binca") domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 11. března 2016, Binca Seafoods v. Komise (T-94/15, nezveřejněné, dále jen „napadené usnesení", EU:T:2016:164), kterým Tribunál odmítl žalobu znějící na

* Jednací jazyk: němčina.

zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1358/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění nařízení (ES) č. 889/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o původ živočichů pocházejících z ekologických chovů akvakultury, chovatelské postupy v akvakultuře, krmiva pro živočichy pocházející z ekologických chovů akvakultury a produkty a látky povolené pro použití v ekologické akvakultuře (Úř. věst. 2014, L 365, s. 97, dále jen „sporné nařízení“).

Právní rámec

Základní nařízení

2 Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. 2007, L 189, s. 1, dále jen „základní nařízení“) v článku 1 stanoví:

„1. Toto nařízení poskytuje základ pro udržitelný rozvoj ekologické produkce při zajištění účinného fungování vnitřního trhu, zaručení korektní hospodářské soutěže, zajištění důvěry spotřebitele a ochrany zájmů spotřebitele.

Stanoví společné cíle a zásady, z nichž mají vycházet pravidla stanovená tímto nařízením týkající se:

a) všech fází produkce, přípravy a distribuce ekologických produktů a jejich kontroly;

[…]

2. Toto nařízení se vztahuje na následující produkty pocházející ze zemědělství, včetně akvakultury, pokud jsou tyto produkty uváděny na trh nebo určeny k uvedení na trh:

a) živé nebo nezpracované zemědělské produkty;

b) zpracované zemědělské produkty určené k použití jako potraviny;

c) krmiva;

d) vegetativní rozmnožovací materiál a osiva pro pěstitelské účely.

Produkty lovu volně žijících zvířat a ryb se za ekologickou produkci nepovažují.

[…]“

3 Článek 2 základního nařízení uvádí:

„Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

a) ‚ekologickou produkcí‘ se rozumí používání způsobů produkce slučitelných s pravidly stanovenými tímto nařízením ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce;

[…]

d) ‚hospodářským subjektem‘ se rozumí fyzická nebo právnická osoba odpovědná za plnění požadavků tohoto nařízení v rámci ekologického podniku, který má na starosti;

[…]“

4 Článek 15 základního nařízení, který stanoví pravidla produkce akvakultury, zní takto:

„1. Kromě obecných pravidel zemědělské produkce stanovených v článku 11 se na produkci živočichů pocházejících z akvakultury vztahují tato pravidla:

a) pokud jde o původ živočichů pocházejících z akvakultury:
   i) ekologická akvakultura je založena na chovu mladých jedinců pocházejících z ekologických líhní a z ekologických zemědělských podniků,
   ii) nejsou-li mladí jedinci z ekologické líhně nebo z ekologického zemědělského podniku dostupní, mohou být za zvláštních podmínek dovezeni do zemědělského podniku živočichové, kteří nepocházejí z ekologického chovu;

[…]

c) pokud jde o plemenitbu:

[…]
   iii) stanoví se podmínky správy líhní, plemenitby a produkce mladých jedinců podle jednotlivých druhů;

[…]“

5 Článek 38 základního nařízení přiznává Evropské komisi pravomoc přijmout prováděcí pravidla pro uplatňování tohoto nařízení.

6 Základní nařízení se podle svého článku 42 použije ode dne 1. ledna 2009.

Prováděcí nařízení

7 Původní znění čl. 1 odst. 2 písm. a) nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 834/2007, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu (Úř. věst. 2008, L 250, s. 1, dále jen „prováděcí nařízení“), použitelné od 1. ledna 2009 podle svého článku 97, vyloučilo ze své působnosti produkty pocházející z akvakultury.

První nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení

8 Nařízení Komise (ES) č. 710/2009 ze dne 5. srpna 2009 (Úř. věst. 2009, L 204, s. 15, dále jen „první nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení“) rozšířilo působnost prováděcího nařízení na některé živočichy pocházející z akvakultury a doplnilo do prováděcího nařízení pravidla produkce specifická pro produkty pocházející z akvakultury.

9 První nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení, vložilo do hlavy II prováděcího nařízení kapitolu 2a, nadepsanou „Produkce živočichů pocházejících z akvakultury“. V rámci oddílu 2 uvedené kapitoly, který se týká původu živočichů v akvakultuře, článek 25e stanovil podmínky, za kterých mohou být živočichové pocházející z neekologických chovů akvakultury vneseni do zemědělského podniku.

10 Článek 25e v původním znění vyplývajícím z prvního nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení, stanovil:

„1. K chovným účelům nebo ke zlepšení genetického fondu a v případech, kdy nejsou k dispozici živočichové pocházející z akvakultury z ekologických chovů, mohou být do zemědělského podniku přivezeni [vneseni] jedinci pocházející z akvakultury odchycení ve volné přírodě nebo nepocházející z ekologických chovů. Takoví živočichové se musejí chovat podle zásad řízení ekologického chovu alespoň tři měsíce před tím, než mohou být použiti k chovným účelům.

2. Pro účely odchovu a v případě, že nejsou k dispozici juvenilní jedinci pocházející z ekologické akvakultury, mohou být do zemědělského podniku přivezeni [vneseni] juvenilní jedinci nepocházející z ekologické akvakultury. Nejméně poslední dvě třetiny trvání produkčního cyklu musí proběhnout způsobem odpovídajícím zásadám řízení ekologického chovu.

3. Maximální podíl juvenilních jedinců nepocházející z ekologické akvakultury přivezených [vnesených] do zemědělského podniku může být 80 % do 31. prosince 2011, 50 % do 31. prosince 2013 a 0 % do 31. prosince 2015.

4. Pro účely odchovu je odchyt juvenilních jedinců pocházejících z akvakultury ve volné přírodě omezen na následující konkrétní případy:

a) larvy a juvenilní jedinci ryb nebo korýšů, kteří se dostali do rybníků, do systémů oddělujících produkční jednotky od okolí a do ohrazených prostor při jejich napouštění;

b) úhoř říční, pokud je pro danou lokalitu schválen plán chovu a lovu úhořů a pokud umělá reprodukce úhořů zůstane i nadále nevyřešena.“

11 Článek 25i, nadepsaný „Zákaz používání hormonů“, vložený prvním nařízením, kterým se mění prováděcí nařízení, do oddílu 4 kapitoly 2a hlavy II prováděcího nařízení, který upravuje rozmnožování, stanoví:

„Používání hormonů a jejich derivátů je zakázáno.“

12 Článek 25k, nadepsaný „Zvláštní pravidla ohledně krmiv pro masožravé živočichy pocházející z akvakultury“, který byl do prováděcího nařízení vložen prvním nařízením, kterým se mění prováděcí nařízení, zní ve znění vyplývajícím z prováděcího nařízení Komise (EU) č. 505/2012 ze dne 14. června 2012, kterým se mění a opravuje nařízení č. 889/2008 (Úř. věst. 2012, L 154, s. 12), takto:

„1. Krmivo pro masožravé živočichy pocházející z akvakultury musí být získáváno na základě následujících priorit:

a) ekologické krmné produkty pocházející z prostředí akvakultury;

b) rybí moučka a rybí olej z odřezků pocházejících z ekologické akvakultury;

c) rybí moučka a rybí olej a složky rybího původu pocházející z odřezků ryb ulovených v rámci udržitelného rybolovu pro účely lidské spotřeby;

d) ekologické krmné suroviny rostlinného a živočišného původu.

[…]

3. Krmivo může obsahovat maximálně 60 % ekologických rostlinných produktů.

4. Astaxantin pocházející především z ekologických zdrojů, jako jsou organické ulity korýšů, se může použít v krmivu pro lososy a pstruhy v mezích jejich fyziologických potřeb. Pokud nejsou k dispozici ekologické zdroje, je možné použít přírodní zdroje astaxantinu (jako je například kvasinka Phaffia rhodozyma).“

13 Podle svého článku 2 bylo první nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení, použitelné od 1. července 2010.

14 První nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení, však doplnilo do článku 95 prováděcího nařízení následující odstavec:

„11. Příslušný orgán může na období do 1. července 2013 povolit takové jednotky pro produkci živočichů pocházejících z akvakultury a mořských řas, které jsou založeny a produkují podle celostátně přijatých ekologických předpisů před vstupem tohoto nařízení v platnost, aby si ponechaly ekologický statut po dobu přizpůsobení se podmínkám tohoto nařízení, pokud ovšem nedojde ke znečištění vod látkami, které nejsou pro ekologickou produkci povoleny. Hospodářské subjekty, které toto opatření využijí, oznámí příslušnému orgánu příslušná zařízení, rybníky, klece nebo porosty mořských řas.“

15 Článek 2 poslední pododstavec prvního nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení, stanovil:

„Za účelem pozměnění tohoto nařízení od 1. července 2013 může být toto nařízení přezkoumáno na základě příslušných návrhů členských států doprovázených řádným odůvodněním.“

Druhé nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení

16 Prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1030/2013 ze dne 24. října 2013 (Úř. věst. 2013, L 283, s. 15, dále jen „druhé nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení“) bylo datum konce přechodného období, během kterého nebylo možno revidovat první nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení (dále jen „přechodné období“), které bylo stanoveno na 1. července 2013 článkem 95 odst. 11 prováděcího nařízení, nahrazeno datem 1. ledna 2015.

Třetí nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení

17 Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1364/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se mění [prováděcí nařízení], pokud jde o použití juvenilních jedinců nepocházejících z ekologické akvakultury a zárodečného materiálu pocházejícího z konvenčních líhní mlžů v ekologické akvakultuře (Úř. věst. 2013, L 343, s. 29, dále jen „třetí nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení“), změnilo čl. 25e odst. 3 prováděcího nařízení.

18 Období, během kterého maximální podíl juvenilních jedinců nepocházející z ekologické akvakultury přivezených [vnesených] do zemědělského podniku může být 50 %, bylo prodlouženo do 31. prosince 2014.

19 Datum, ke kterému musí být maximální podíl ve výši 0 %, stanovené na 31. prosince 2015, nebylo změněno.

Sporné nařízení

20 Článek 1 bod 1 sporného nařízení nahradil čl. 25e odst. 4 prováděcího nařízení takto:

„4. Pro účely odchovu je odchyt juvenilních jedinců pocházejících z akvakultury ve volné přírodě omezen na následující konkrétní případy:

a) larvy a juvenilní jedinci ryb nebo korýšů, kteří se dostali do rybníků, do systémů oddělujících produkční jednotky od okolí a do ohrazených prostor při jejich napouštění;

b) úhoř říční, pokud je pro danou lokalitu schválen plán chovu a lovu úhořů a pokud umělá reprodukce úhořů zůstane i nadále nevyřešena;

c) odchyt potěru ve volné přírodě u jiných druhů než úhoře říčního pro účely odchovu v tradiční extenzivní akvakultuře, například v rybnících s brakickou vodou, přílivových oblastech a pobřežních lagunách ohraničených náspy a břehy:
   i) je-li doplnění stavu v souladu s řídícími opatřeními schválenými příslušnými orgány odpovědnými za řízení dotyčných rybích populací, aby se zajistilo udržitelné využívání dotčených druhů a
   ii) jsou-li ryby krmeny výhradně krmivy, která jsou přirozeně dostupná v životním prostředí.“

21 Doplnění čl. 25e odst. 4 prováděcího nařízení byla odůvodněna v bodech 3 a 4 odůvodnění tohoto nařízení takto:

„(3) Podle čl. 15 odst. 1 písm. a) bodu ii) [základního] nařízení […] nejsou-li mladí jedinci z ekologické líhně nebo z ekologického zemědělského podniku dostupní, mohou být za zvláštních podmínek dovezeni [vneseni] do zemědělského podniku živočichové, kteří nepocházejí z ekologického chovu. V [prováděcím] nařízení […] se stanoví zvláštní omezení, pokud jde o živočichy pocházející z akvakultury odchycené ve volné přírodě, včetně odchytu juvenilních jedinců pocházejících z akvakultury ve volné přírodě. Některé tradiční postupy z oblasti extenzivního chovu ryb v mokřadech, například v rybnících s brakickou vodou, přílivových oblastech a pobřežních lagunách ohraničených náspy a břehy, existují po staletí a jsou pro místní společenství cennými z hlediska kulturního dědictví a zachování biologické rozmanitosti i z hospodářského hlediska. Za určitých podmínek nemají tyto postupy vliv na stav populace dotčeného druhu.

(4) Z tohoto důvodu se má za to, že odchyt potěru ve volné přírodě pro účely odchovu v rámci těchto tradičních postupů v akvakultuře je v souladu s cíli, kritérii a zásadami ekologické produkce akvakultury, jsou-li zavedena řídicí opatření, jež schválil příslušný orgán odpovědný za řízení dotyčných rybích populací, která mají zajistit udržitelné využívání dotčených druhů, a též se má za to, že doplnění stavu je v souladu s těmito opatřeními a že ryby jsou krmeny výhradně krmivy, která jsou v životním prostředí přirozeně dostupná.“

22 Článek 1 bod 3 sporného nařízení doplnil čl. 25k odst. 1 prováděcího nařízení takto:

„e) krmiva pocházející z celých ryb ulovených v rámci rybolovu s potvrzením udržitelnosti podle režimu uznaného příslušným orgánem v souladu se zásadami stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 [ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22)].“

23 Článek 1 bod 5 sporného nařízení rovněž doplnil do článku 25k prováděcího nařízení nový odstavec, který zní takto:

„5. Histidin vyrobený fermentací lze použít v krmivu pro lososovité ryby, neposkytují-li krmné zdroje uvedené v odstavci 1 dostatečné množství histidinu, aby splňovaly stravovací potřeby daných ryb a zamezily u nich vzniku šedého zákalu.“

Skutečnosti předcházející sporu

24 Binca, společnost založená podle německého práva, která má ekologické osvědčení, dováží do Německa rybu nazvanou „pangas“, produkovanou v rámci ekologické akvakultury ve Vietnamu v akvakulturním hospodářství s názvem Binca Organic Farm, a tuto rybu dále prodává obchodním partnerům usazeným v Německu, Rakousku a ve skandinávských státech.

25 Binca nakupuje pangase ve zmrazené formě prostřednictvím podniku usazeného ve Vietnamu (dále jen „zprostředkovatel“), který je kotovaný, má ekologické osvědčení a zpracovává a zmrazuje ryby pocházející z akvakultury a fakturuje zboží dodané společnosti Binca, která vystupuje jako vývozce.

26 Potravu pro ryby nakupuje samotná společnost Binca, která ji dodává zprostředkovateli a odpovídající částku si pak odečte od kupní ceny hrazené zprostředkovateli.

27 Dopisem zaslaným Komisi v září 2014 předložila společnost Binca návrhy na změnu prováděcího nařízení, zejména článku 25e odst. 3, ve znění třetího nařízení, kterým se mění prováděcí nařízení, za účelem prodloužení možnosti vnesení do zemědělských podniků juvenilních jedinců nepocházejících z ekologické akvakultury do roku 2021.

28 Dne 15. října 2014 Komise společnost Binca dopisem informovala, že právě probíhá proces novelizace prováděcího nařízení a že budou zohledněna stanoviska členských států i všech zúčastněných stran.

29 Sporné nařízení bylo přijato dne 18. prosince 2014.

30 Dopisem ze dne 18. února 2015 společnost Binca na základě článku 265 SFEU požádala, aby Komise pro pangase produkované ve Vietnamu prodloužila přechodné období stanovené v čl. 95 odst. 11 prováděcího nařízení do 1. ledna 2018.

Řízení před Tribunálem a napadené usnesení

31 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. února 2015 podala společnost Binca žalobu znějící na zrušení sporného nařízení. Tvrdila, že je diskriminována, jelikož Komise ve sporném nařízení stanovila zvláštní přechodná opatření a odchylná pravidla pro jiné ekologické akvakultury než tu její. Z tohoto nařízení měli prospěch její konkurenti, ale nebylo v něm stanoveno žádné přechodné opatření ani výjimky, z nichž by mohla mít prospěch tato společnost. Podle společnosti Binca se tato přechodná opatření a výjimky týkaly zejména původu juvenilních jedinců.

32 Společnost Binca tvrdila, že ostatní hospodářské subjekty mohly nadále používat označování „bio“ za podmínek, za kterých tak tato společnost činit nemohla. V této souvislosti se v žalobě konkrétně dovolávala nerovného zacházení s produkcí ryb v oblasti delty Mekongu (Vietnam) a v evropských zónách brakických vod.

33 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 21. května 2015 vznesla Komise námitku nepřípustnosti na základě článku 114 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991.

34 Napadeným usnesením Tribunál odmítl žalobu společnosti Binca jako nepřípustnou z důvodu, že nemá právní zájem na podání žaloby na neplatnost sporného nařízení.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

35 Kasačním opravným prostředkem společnost Binca navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadené usnesení a

– zrušil sporné nařízení.

36 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zamítl kasační opravný prostředek a

– uložil společnosti Binca náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

37 Na podporu svého kasačního opravného prostředku společnost Binca uvádí v podstatě pět důvodů, přičemž první důvod vychází z nezohlednění argumentů týkajících se ochrany hospodářské soutěže a z toho, že nebylo konstatováno porušení zásada rovného zacházení, druhý důvod vychází z porušení práva na účinný právní prostředek nápravy, třetí důvod vychází z porušení práva být spravedlivě vyslechnut a povinnosti uvést odůvodnění, čtvrtý důvod vychází z porušení práva na veřejné projednání a pátý důvod vychází z porušení svobody podnikání.

Argumentace účastnic řízení

38 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Binca Tribunálu vytýká, že provedl posouzení, které vedlo k nesprávnému překvalifikování její žaloby. Třebaže poukazovala na diskriminaci ve vztahu ke konkurentům, kteří mohli zachovat označování „bio“, z důvodu svévolného a selektivního prodloužení přechodného období, Tribunál pojal tuto žalobu tak, že směřuje pouze k prodloužení přechodného období.

39 Komise tvrdí, že odůvodnění napadeného usnesení staví především a správně na zájmu společnosti Binca domáhat se zrušení sporného nařízení, aby mohla nadále uvádět na trh pangase s označením „bio“, jelikož její žaloba výslovně vymezila jako cíl žaloby prodloužení přechodného období stanoveného v čl. 95 odst. 11 prováděcího nařízení. Tento cíl sledují rovněž mimosoudní kroky, které podnikla společnost Binca a které jsou zmíněny v napadeném usnesení.

40 Mimoto podle Komise se společnost Binca nenachází ve stejných podmínkách hospodářské soutěže jako adresáti sporného nařízení, kteří jsou provozovateli akvakulturních hospodářství, jelikož její činností je dovoz pangase jako ekologického produktu.

41 Komise dodává, že společnost Binca nepředložila žádný přesvědčivý důkaz, který by mohl odůvodnit, že mezi ní a ostatními producenty ryb pocházejících z ekologické akvakultury existuje konkurenční vztah. Tribunál se proto nedopustil nesprávného právního posouzení tím, že se podrobněji nezabýval argumenty společnosti Binca týkajícími se ochrany hospodářské soutěže.

Závěry Soudního dvora

42 Úvodem je třeba konstatovat, že Tribunál ve stadiu zkoumání přípustnosti žaloby, která byla k němu podána, k ní přistoupil tak, že směřuje pouze k prodloužení přechodného období stanoveného v čl. 95 odst. 11 prováděcí nařízení ve prospěch společnosti Binca. Vzhledem k tomu, že sporné nařízení nezměnilo toto přechodné období, Tribunál učinil v napadeném usnesení závěr, že zrušení tohoto nařízení by nezměnilo použitelný právní rámec. Aniž se zabýval ostatními podmínkami přípustnosti žaloby, Tribunál v bodě 73 napadeného usnesení tedy učinil závěr, že společnost Binca nemá právní zájem na podání žaloby na neplatnost sporného nařízení, a že tudíž její žaloba je nepřípustná.

43 V kasačním opravném prostředku společnost Binca tvrdí, že Tribunál měl v rámci zkoumání přípustnosti její žaloby konstatovat, že tato žaloba poukazovala na nerovné zacházení zavedené sporným nařízením, jehož použití vedlo k narušení hospodářské soutěže.

44 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou přípustná pouze tehdy, když má žalobce zájem na zrušení napadeného aktu. Předpokladem takového zájmu je, že samotné zrušení tohoto aktu může vyvolat právní následky a žaloba může ve výsledku přinést straně, která ji podala, prospěch (rozsudky ze dne 4. června 2015, Andechser Molkerei Scheitz v. Komise, C-682/13 P, nezveřejněný, EU:C:2015:356, bod 25; ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 55, jakož i usnesení ze dne 6. dubna 2017, Proforec v. Komise, C-176/16 P, nezveřejněné, EU:C:2017:290, bod 32).

45 Podle této judikatury je na žalobci, aby podal důkaz o svém právním zájmu na podání žaloby, který je základní a prvořadou podmínkou každého návrhu na zahájení soudního řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 58). Konkrétně, aby byla žaloba na neplatnost aktu podaná fyzickou nebo právnickou osobou přípustná, je třeba, aby žalobce náležitě odůvodnil zájem, který má na zrušení tohoto aktu (rozsudek ze dne 4. června 2015, Andechser Molkerei Scheitz v. Komise, C-682/13 P, nezveřejněný, EU:C:2015:356, body 26 až 28, a usnesení ze dne 6. dubna 2017, Proforec v. Komise, C-176/16 P, nezveřejněné, EU:C:2017:290, body 33 a 34).

46 V projednávaném případě z bodů 60 a 62 napadeného usnesení vyplývá, že společnost Binca před Tribunálem tvrdila, že sporné nařízení umožňovalo některým jejím konkurentům, avšak nikoli jí, pokračovat v uvádění jejich produktů s označením „bio“ na trh, a jelikož již nemohla prodávat pangase s tímto označením, spotřebitelé volí jiný druh ryb pocházejících z ekologické akvakultury. Společnost Binca tedy tvrdila, že v případě zrušení sporného nařízení by si mohla udržet své klienty, jelikož ani její konkurenti by již nebyli oprávněni používat označení „bio“.

47 Z bodu 70 napadeného usnesení rovněž vyplývá, že společnost Binca před Tribunálem tvrdila, že podle jejího názoru by bylo její žalobou na neplatnost možné dosáhnout spravedlivých a rovných podmínek mezi ní a ostatními producenty ryb pocházejících z ekologické akvakultury tak, že tito producenti již nebudou stejně jako ona moci používat na trhu označení „bio“.

48 Z toho vyplývá, že společnost Binca před Tribunálem tvrdila, že měla zájem domáhat se zrušení sporného nařízení, neboť takové zrušení by umožňovalo napravit nerovné zacházení, které toto nařízení vytvořilo mezi ní a ostatními producenty ryb pocházejících z ekologické akvakultury, a nikoli pouze proto, že sporné nařízení neprodloužilo přechodné období stanovené v čl. 95 odst. 11 prováděcího nařízení.

49 Mimoto, jak vyplývá z bodu 69 napadeného usnesení, společnost Binca před Tribunálem připustila, že svou žalobou nemůže dosáhnout toho, aby se na ni vztahovalo prodloužení přechodného období stanoveného v čl. 95 odst. 11 prováděcího nařízení, ve znění druhého nařízení, kterým se mění

prováděcí nařízení, zároveň ale tvrdila, že bylo možné ukončit diskriminaci, jíž se stala obětí, tím, že by se ostatním producentům ryb pocházejících z ekologické akvakultury zabránilo v používání označení „bio“.

50 Za těchto podmínek se Tribunál tím, že neprávem učinil závěr, že žaloba, kterou k němu podala společnost Binca, usilovala o zrušení sporného nařízení pouze z důvodu, že toto nařízení neprodloužilo uvedené přechodné období, což vedlo k nesprávnému překvalifikování žaloby, dopustil nesprávného právního posouzení.

51 V důsledku toho je třeba napadené usnesení zrušit, aniž je třeba zkoumat ostatní důvody kasačního opravného prostředku uplatněné společností Binca.

K žalobě před Tribunálem

52 V souladu s čl. 61 prvním pododstavcem druhou větou statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to stav soudního řízení dovoluje.

53 V projednávaném případě má Soudní dvůr k dispozici poznatky nezbytné k tomu, aby s konečnou platností rozhodl o tom, zda společnost Binca měla právní zájem na podání žaloby.

54 V této souvislosti je nejprve třeba uvést, že společnost Binca ve svém návrhu na zahájení řízení v prvním stupni tvrdila, že je třeba zrušit sporné nařízení z důvodu svévolného nerovného zacházení mezi jednotlivými ekologickými akvakulturami a že toto zrušení umožní ukončit diskriminaci a přimět Komisi k přijetí nediskriminačního rozhodnutí o přechodných opatřeních. V tomto návrhu společnost Binca v souvislosti s původem juvenilních jedinců upřesnila, že změna čl. 25e odst. 4 prováděcího nařízení článkem 1 bodem 1 sporného nařízení měla za následek nerovné zacházení s akvakulturou v oblasti delty Mekongu a v evropských zónách brakických vod.

55 Ve vyjádření k námitce nepřípustnosti vznesené Komisí před Tribunálem společnost Binca ještě upřesnila, že producenti ekologických lososů a pstruhů byli zvýhodněni dvěma výjimkami, přičemž první z nich vyplývá z čl. 25k odst. 1 písm. e) prováděcího nařízení a byla zavedena článkem 1 bodem 3 sporného nařízení, a druhá z čl. 25k odst. 5 prováděcího nařízení, zavedená článkem 1 bodem 5 sporného nařízení, které umožňují používat jako zdroj krmiv pro masožravé živočichy celé ryby a přidávání histidinu v zájmu splnění stravovacích požadavků lososovitých ryb.

56 Jak uvedl generální advokát v bodech 69 až 73 svého stanoviska, jelikož společnost Binca neuvedla v žalobě v prvním stupni konkrétní argumenty týkající se článku 1 bodu 3 sporného nařízení, kterým bylo do čl. 25k odst. 1 prováděcího nařízení vloženo písmeno e), a článku 1 bodu 5 sporného nařízení, kterým byl do článku 25k prováděcího nařízení vložen odstavec 5, nemohou být tyto argumenty zohledněny pro účely ověření, zda společnost Binca měla zájem domáhat se zrušení sporného nařízení. Z článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 44 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 (nyní článek 76 jednacího řádu Tribunálu ze dne 23. dubna 2015) totiž vyplývá, že žaloba předložená v prvním stupni musí obsahovat zejména předmět sporu a stručný popis uplatňovaných žalobních důvodů.

57 Pokud jde naproti tomu o otázku, zda společnost Binca měla právní zájem na podání žaloby na neplatnost článku 1 bodu 1 sporného nařízení, kterým se mění čl. 25e odst. 4 prováděcího nařízení, Komise uvádí, že jelikož má tato společnost pouze postavení dovozce ryb, není v konkurenci s producenty, kteří jsou údajně zvýhodněni sporným nařízením, a dále že pangas není v konkurenci s ostatními druhy ryb, kterým podle společnosti Binca sporné nařízení přiznalo zvýhodněné zacházení.

58 Nicméně jak zaprvé vyplývá z bodů 25 a 26 tohoto rozsudku, úloha společnosti Binca v rámci dodavatelského řetězce ekologického pangase pocházejícího z Vietnamu je větší a komplexnější než úloha tradičního dovozce. V každém případě vzhledem k tomu, že požadavky na ekologické označování, kterým podléhají dovozci produktů pocházejících z ekologické akvakultury, zahrnují požadavky na produkci stanovené sporným nařízením, což Komise připustila na jednání před Soudním dvorem, nelze v projednávané věci učinit závěr, že na zrušení sporného nařízení mohou mít zájem pouze producenti ryb.

59 Zadruhé ve stadiu zkoumání přípustnosti nepřísluší Soudnímu dvoru, za účelem prokázání zájmu společnosti Binca na podání žaloby, vyslovit se s konečnou platností k existenci konkurenčního vztahu mezi společností Binca a producenty ryb, kteří jsou údajně zvýhodněni sporným nařízením nebo mezi ekologickým pangasem a ostatními rybami pocházejícími z ekologické akvakultury (obdobně viz rozsudek ze dne 28. ledna 1986, Cofaz a další v. Komise, 169/84, EU:C:1986:42, bod 28). V projednávaném případě stačí ověřit, zda společnost Binca náležitě odůvodnila zájem, který má na zrušení sporného nařízení.

60 V této souvislosti společnost Binca před Tribunálem nejen tvrdila, že by měla prospěch ze zrušení článku 1 bodu 1 sporného nařízení, kterým se mění čl. 25e odst. 4 prováděcího nařízení, nýbrž i vysvětlila, jakým způsobem tato změna provedená sporným nařízením přiznává výhody některým jiným producentům ryb pocházejících z ekologické akvakultury a má pro ni negativní obchodní důsledky.

61 V rámci této argumentace společnost Binca rovněž uvedla, že z důvodu specifických přírodních podmínek akvakulturního chovu v oblasti delty Mekongu nemůže dodavatelský podnik společnosti Binca, na rozdíl od podniků v evropských zónách vod, využít ustanovení čl. 25e odst. 4 písm. c) prováděcího nařízení ve znění vyplývajícím z čl. 1 bodu 1 sporného nařízení.

62 V této souvislosti, jak vyplývá z bodu 87 stanoviska generálního advokáta, je třeba poznamenat, že podle bodů 3 a 4 odůvodnění sporného nařízení mají výjimky uvedené v čl. 25e odst. 4 prováděcího nařízení ulehčit probíhající ekologickou produkci ryb, která by jinak byla přerušena. Zrušení navrhované společností Binca by tudíž vedlo k odstranění těchto výjimek a ztížilo by, či dokonce znemožnilo ekologickou produkci některých druhů ryb ostatními producenty ve smyslu základního nařízení, prováděcího nařízení a nařízení, kterými se mění prováděcí nařízení.

63 Je tudíž třeba učinit závěr, že společnost Binca právně dostačujícím způsobem odůvodnila svůj právní zájem na podání žaloby, když před Tribunálem náležitě uvedla negativní účinky, které na ni mají ustanovení sporného nařízení, jichž se týká její žaloba na neplatnost, jakož i prospěch, který pro ni může vyplývat ze zrušení těchto ustanovení. Ve stadiu zkoumání přípustnosti žaloby podané před Tribunálem musí být tento prospěch uznán nehledě na okolnost, zda Tribunál na konci řízení zruší dotčené ustanovení či nikoli.

64 Z toho vyplývá, že společnost Binca měla právní zájem na podání žaloby.

65 Je však třeba uvést, že Soudní dvůr nemá k dispozici poznatky dostatečné k tomu, aby rozhodl o ostatních argumentech uvedených v námitce nepřípustnosti vznesené Komisí proti žalobě společnosti Binca na neplatnost, ani aby rozhodl o meritu sporu.

66 Věc je tedy třeba vrátit zpět Tribunálu, přičemž o náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 11. března 2016, Binca Seafoods v. Komise (T-94/15, nezveřejněné, EU:T:2016:164), se zrušuje.

2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Podpisy.